

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.150/2018/7/I.

A Győri Ítéltábla a Szabó, Kelemen és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Strausz Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen társasági határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2018. március 26. napján kelt 22.G.40.145/2017/16. számú kiegészítő ítéletével kiegészített 2018. február 19. napján kelt 22.G.40.145/2017/11. számú ítélete ellen az alperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a kijavított elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen a felperesnek 25.400. (Huszonötezer-négyszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a zártkörűen működő részvénytársaság felperes az alperesi kft. többségi részesedéssel rendelkező tagja. Az alperes ügyvezetője 2017. október 3. napján kelt taggyűlési meghívóval hívta össze az alperes taggyűlését az alperes székhelyére 2017. október 19. napjára. A meghívó tartalmazta a taggyűlés napirendi pontjait, melyek közül az 1. napirendi pontként szerepelt „Tájékoztató a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal által előterjesztett, rendeletben meghatározott - 2017. október 1-től hatályos - távhőszolgáltatási ártámogatásról, az azzal kapcsolatosan eddig megtett intézkedésekről. Döntés kártérítési igény érvényesítéséről.” A meghívó mellékleteként az 1. napirendi ponthoz az alperes ügyvezetője írásbeli előterjesztést, tájékoztatást nem küldött. A 2017. október 19-én megtartott taggyűlésen jelen volt az alperes valamennyi tagjának a képviselője, azaz a felperes képviselőjén kívül az alperes további három tagjának (... Kft., ... Kft., ... GmbH) (tulajdonosi) képviselőjeként ... A taggyűlést levezető alperesi ügyvezető megállapította, hogy a taggyűlés 6500 szavazattal (100%) határozatképes, és javasolta, hogy a napirendek tárgyalását a 6. napirendi ponttal (mérlegbeszámoló) kezdjék, majd a többi napirendet az eredetileg meghirdetett sorrendben tárgyalják, amit a taggyűlés egyhangúan elfogadott.

A 2. napirendi pont (meghívó szerinti 1. napirend) tárgyalása körében az alperes ügyvezetője, gazdasági igazgatója, az alperes képviseletében jelen lévő ügyvéd, továbbá ... tagi képviselő arról adott tájékoztatást, hogy az alperes által a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivataltól (MEKH) igényelt támogatást a hivatal arra hivatkozással tagadta meg, hogy az alperesnek nincs elfogadott éves mérlege. Az alperes ügyvezetője úgy nyilatkozott, hogy az MEKH a támogatás megtagadásával az alperesnek kárt okoz, és a felperes képviselőjének azt a tájékoztatást adta, hogy az MEKH ellen kíván az alperes eljárást indítani. A felperes képviselője előadta, hogy az eljárás megindításához szükséges tájékoztatást sem a taggyűlési meghívóval, sem a taggyűlésen elhangzott nyilatkozatok alapján nem kapta meg, így e napirendi kérdésben nem lehet döntést hozni. Ezt követően az alperes többi tagjának jelen lévő tulajdonosi képviselője határozati javaslatot terjesztett elő akként, hogy az alperes „kezdemenyezzen kártérítési eljárást az Energia Hivatal, dr. ... és a felperes felé amiatt, mert a 2017/18. évi támogatási javaslat meg nem tétele, támogatás meglétéről

szó nincs, a Nemzeti Fejlesztési Miniszter által még a javaslatot sem méltóztatott megtenni az, akinek kötelezése van jogszabály által". Az alperes ügyvezetője javaslatként szavazásra bocsátotta e kérdést azzal, hogy a felperes érintettség miatt nem szavazhat ebben a kérdésben. A felperes képviselője úgy nyilatkozott, hogy e kérdésben a taggyűlésen határozatot hozni jogszabály szerint nem lehet sem a felperes kizárásával, sem a részvételével.

Ezt követően hozta meg az alperes taggyűlése **a 2/2017.10.19. számú taggyűlési határozatát a felperesi szavazásból történő kizárásával, amelyben:** „A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatallal, továbbá összehangolt tevékenységre hivatkozva annak elnöke, dr. ...sal és a ... Zrt.-vel szembeni kártérítési igény érvényesítéséről" határozott.

A felperes 2017. november 18-án előterjesztett keresetében az alperes 2017. október 19. napján megtartott taggyűlésén a taggyűlési meghívó 1. napirendi pontja tárgyában meghozott (2/2017.10.19. számú) taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését kérte a Ptk. 3:35. §, 3:36. §, valamint 3:37. §-a alapján. A támadott taggyűlési határozat jogszabályba ütközését elsődlegesen arra alapította, hogy - a Ptk. 3:17. § (3) bekezdésébe ütközően - e napirendi pont kapcsán sem előzetesen a taggyűlési meghívóban, sem a taggyűlésen nem került előterjesztésre, hogy milyen jogalapról, milyen összecszerűség és milyen jogcímen lehet indokolt kártérítési igény érvényesítése a határozatban nevesített társaságokkal, illetve magánszemélyekkel szemben. Másodlagosan azzal érvelt, hogy a támadott taggyűlési határozat meghozatala körében a határozathozatalból történő kizárása a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésébe ütközik, mert kizárásának pontos indoka, jogalapja nem került megjelölésre. E körben utalt arra is, hogy a támadott határozattal több (természetes, illetve jogi) személlyel szembeni kártérítési igényről határozott az alperes, de a felperes szavazásból történő kizárására a Ptk. 3:19. § (2) bekezdésének egyetlen pontja alapján sem kerülhetett volna sor „az MEKH, az MEKH elnöke, ... Megyei Jogú Város Önkormányzata, ... Megyei Jogú Város Polgármestere, illetve Alpolgármestere ellen indítandó kártérítési igény meghozatala kapcsán.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Azzal érvelt, hogy a sérelmezett napirendi pont kapcsán hozott határozat az eredeti meghívóban kellő részletességgel megjelölten feltüntetésre került. „A napirend kapcsán a tagok az ügyvezetőtől kérdéseikre felvilágosítást kaptak, a tagok korábbi nyilatkozatai és az ott előadottak alapján a abban a helyzetben voltak, hogy a napirend kapcsán álláspontjukat kialakítsák és ennek megfelelően nyilatkozatot tegyenek." A felperes kizárására a szavazásból a támadott taggyűlési határozat kapcsán „a Ptk. 3:19. § e) és f) pontjai alapján megalapozottan" került sor. A taggyűlésen elhangzottak alapján a felperesnek nem lehetett kétsége, hogy milyen indok alapján került kizárásra a szavazásból.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott kiegészített ítéletével az alperes 2017. október 19-én megtartott taggyűlésén meghozott 2/2017.10.19. számú taggyűlési határozatát hatályon kívül helyezte, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 61.400,- forint perköltséget. Határozatának indokolásában - idézve a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:35. §-át - rögzítette, hogy a felperes keresetét a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése szerinti 30 napos határidőn belül indította meg. Megállapította, hogy az alperes a 2017. október 19-én megtartott taggyűlésén meghozott 2/2017.10.19. számú taggyűlési határozatát a Ptk. 3:17. § (3) bekezdésébe, valamint 3:19. § (2) és (3) bekezdésébe ütköző módon hozta meg.

A Ptk. 3:17. § (3) bekezdése alapján rámutatott, hogy e jogszabályi feltételnek a felperes által keresettel támadott határozat alapjául szolgáló napirendi pont nem felelt meg. A kérdéses napirendi pont annyit tartalmazott ugyan, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal által előterjesztett rendeletben meghatározott, 2017. október 1-jétől hatályos távhőszolgáltatási ártámogatásról, az azzal kapcsolatos korábban megtett intézkedésekről kapnak tájékoztatást a tagok, de a napirendben a továbbiakban csak annyi szerepelt, hogy „döntés kártérítési igény

érvényesítéséről". A megjelölt napirendből tehát nem derült ki, hogy a kártérítési igény összefügghet a MEKH elleni kártérítési igénnyel, arra pedig a közölt napirendből semmiképpen nem lehetett következtetni, hogy más természetes vagy jogi személyekkel szemben is kártérítési igényt kíván érvényesíteni az alperes. Ehhez kapcsolódóan semmilyen előzetes írásbeli tájékoztatót nem küldött az alperes ügyvezetője, így az alperes tagjai, köztük a felperes a taggyűlés megtartását megelőzően semmilyen információval nem rendelkezhetett arról, hogy az alperes kivel szemben, milyen indokok alapján, milyen összegben és milyen módon kíván kártérítési igényt érvényesíteni. A felperesnek a taggyűlést megelőzően arról sem volt információja, hogy az alperes vele szemben is kártérítési igényt kíván érvényesíteni. Az elsőfokú bíróság ezért megállapította, hogy a felperes csak arról tudhatott, hogy a MEKH rendelete szerinti, 2017. október 1-jétől hatályos távhőszolgáltatási ártámogatással kapcsolatos tájékoztatást fog kapni, de magából a közölt napirendből azonban semmilyen információval nem rendelkezhetett az alperes által érvényesíteni kívánt kártérítési igényről, illetve arról, hogy vele szemben is ilyen igényt kíván érvényesíteni az alperes. A napirend tehát nem felelt meg a Ptk. 3:17. § (3) bekezdésében írt azon követelménynek, hogy annak alapján a tagok a tárgyalni kívánt témakörben álláspontjukat kialakíthassák.

Az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a taggyűlésen kellő részletességgel tájékoztatták a felperes képviselőjét az érvényesíteni kívánt kártérítési igényről, és annak indokairól. A Ptk. 3:17. § (3) bekezdése ugyanis azt írja elő, hogy a tagokat a tárgyalandó napirendről már a meghívóban kell olyan részletességgel tájékoztatni, hogy már a taggyűlés megtartása előtt kialakíthassák a napirenddel kapcsolatos álláspontjukat. Ebből következően a csupán a taggyűlésen adott tájékoztatás az előzetes, a meghívóban adandó tájékoztatást nem pótolhatja. (BDT 2009.2071. számú eseti döntés) E szerint a régi Gt. 153. § (2) bekezdésében foglalt - tartalmilag a jelen perben alkalmazandó Ptk. 3:17. § (3) bekezdésével azonos - rendelkezését úgy kell értelmezni, hogy „a taggyűlési meghívón a napirendi pontokat nyilvánvalóan olyan részletességgel kell feltüntetni, hogy a tagok a taggyűlésen való részvételre kellőképpen felkészülhessenek, jogaik gyakorlása, illetve kötelezettségeik teljesítése érdekében, és megalapozottan dönthessenek arról, hogy a taggyűlésen személyesen vagy meghatalmazott útján részt kívánnak-e venni vagy jelenlétük nem elengedhetetlenül szükséges." Arra az esetre, ha a tagok a taggyűlésen való részvétel mellett döntenek, a napirendi pont, illetve az ahhoz csatolt kiegészítő mellékletek alapján olyan helyzetben kell lenni, hogy már a taggyűlés megtartása előtt el tudják dönteni, hogy a napirend tárgyában való határozathozatal során milyen módon szavazzanak. Konkrét esetben a kártérítési igényről való megalapozott döntés előfeltétele az lett volna, hogy a magából a meghívóban közölt napirendből kiderüljön, hogy az alperes kivel szemben, milyen okból, milyen összegben (mértékben) kíván kártérítési igényt érvényesíteni. Mivel az alperes által meghozott 2/2017.10.19. számú taggyűlési határozat alapjául szolgáló napirend közlése a fenti feltételeknek nem felelt meg, a határozat meghozatala ebből az okból mindenképpen jogszabálysértő volt.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a támadott határozat azért is jogszabálysértő, mert az nem felelt meg a Ptk. 3:19. § (2) és (3) bekezdésében írt feltételeknek sem. Részletesen kifejtette, hogy a Ptk. 3:19. § (2) bekezdése c) és f) pontja alapján sem lehetett volna kizárni a felperest a szavazásból. Az előbbi alapján azért, mert a támadott határozat nem tartalmazza, hogy a kártérítési igényt milyen módon kívánja érvényesíteni az alperes, és azt nem lehet kiterjesztően úgy értelmezni, hogy abba a felperessel szembeni perindítás is beleértendő. A Ptk. 3:19. § (2) bekezdés f) pontja szerinti a határozathozatalból pedig azért nem lehetett volna kizárni a felperest, mert - amint arra a felperes helytállóan hivatkozott - nem csupán a felperessel, mint taggal, hanem rajta kívül a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatallal, illetve dr. ...sal szembeni kártérítési igény érvényesítéséről is döntött az alperes ugyanazon határozatával. E kártérítési igény érvényesítésére vonatkozó szavazásból pedig a felperest kizárni nem lehetett volna, mert a felperesnek a Ptk 3:19. § (2) bekezdés f) pontja szerinti személyes érdekeltségét megalapozó tények

sem állapíthatók meg a taggyűlési jegyzőkönyvből. A támadott határozata tehát azért is jogszabálysértő, mert a felperesnek a szavazásból való kizárásának indokai nem állapíthatók meg.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az alperes keresettel támadott határozatát - mint jogszabályba ütközőt - Ptk. 3:37. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a perbeli napirendi pont kellő részletességgel került megfogalmazásra, annak megnevezése lényegében magába foglalja az ügy lényegét. A tagok nem voltak elzárva attól, hogy az alperes székhelyén rendelkezésre álló iratanyagot tanulmányozzák, vagy előzetesen kérdéseket tegyenek fel az alperesnek. A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatallal kapcsolatos ügyek a korábbi taggyűlések napirendjén is szerepeltek, ezért a kérdéses napirend kapcsán a felperesnek már jelentős ismeretei voltak. Valótlanul állítja a felperes, hogy semmilyen tájékoztatást nem kapott, hiszen képviselője nyilatkozott úgy a napirend kapcsán, hogy azokból az anyagokból dolgozik, amiket részére megküldtek, ezért a felperes képviselője nem a téma teljes ismerete nélkül érkezett a taggyűlésre, nem szorult felvilágosításra. Azt nem vitatta, hogy a döntéshozó szervtől megalapozott döntés csak akkor várható, ha a résztvevőknek módjuk van az ülésen eldöntendő kérdésekhez kapcsolódó információkat a szükséges mértékben előzetesen beszerezni, feldolgozni, s ezzel a határozatra felkészülni. Ehhez először a napirendi kérdéseket kell hiánytalanul ismerniük. A Ptk. normatív módon határozza meg, hogy a napirendi pontokat milyen részletességgel kell a döntésben résztvevőkkel ismertetni. A mérce ebből a szempontból az, hogy a döntéshozatalban résztvevők olyan mértékig ismerjék a megtárgyalása kerülő egyes napirendi pontokat, hogy azokkal kapcsolatos álláspontjukat előzetesen kialakíthassák, és nem az ülésen kelljen „rögtönözniük”. Eseti döntéseket idézve azt sem vitatta, hogy a napirendre vonatkozó írásos előterjesztéseket a garanciális szabályok miatt indokolt előzetesen a tagság részére megküldeni, hiszen csak így kerülhet fel felelősségteljesen a tag a taggyűlésre, és hozhat megalapozott döntést. Azt azonban, hogy mely napirendi ponthoz mellőzhetetlen írásbeli előterjesztés nem lehet a Ptk. alapján megállapítani, azt mindig az adott kérdés tartalma határozza meg. Önmagában tehát azért, mert írásbeli előterjesztés nem történt, a tagnak a társaságban való részvétele, az előző taggyűlések és egyéb tájékoztatások alapján szükségtelenné teszik előterjesztés csatolását a meghívóhoz a kérdéses napirendi ponthoz. A törvényi követelményeknek való megfelelés úgy is biztosítható, ha a szükséges felkészülést az iratokba való betekintéssel teszi lehetővé az alperes. A felperest magatartásával nem szükséges előzetesen szembesíteni, hiszen az ezzel kapcsolatos véleményéhez nem kell előzetes megfontolás, azzal nyilván eleve tisztában van. Ezzel kapcsolatos előterjesztést tehát a felperes alaptalanul hiányolt, hiszen a vele szemben indítandó per vonatkozásában kialakított álláspontját a taggyűlésen szavazat formájában egyébként sem fejtheti ki, hanem majd a vele szemben a megindult perben lesz módja erre is. Mindezek alapján álláspontja szerint a keresettel támadott taggyűlési határozat nem sérti a Ptk. megjelölt rendelkezéseit.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, lényegében annak helyes indokai alapján, fenntartva az elsőfokú eljárásban már előadott indokokat.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, az így beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően, okszerűen értékelve helyes tényállást állapított meg, és az abból levont jogkövetkeztetései is helytállóak. Az ítéletábrá az elsőfokú bíróság

érdemi döntésével, és annak indokolásával is egyetértett, azokat részletesen megismételni nem kívánja, azokra csupán hivatkozik. (Pp. 254.§ (3) bekezdése)

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az ítéletábra az alábbiak kiemelését tartja szükségesnek:

Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a Ptk. (2013. évi V. törvény) rendelkezéseit a jogvita elbírálása során.

Előrebocsátja az ítéletábra, hogy már a jelen perben alkalmazandó Ptk. hatálybalépését megelőzően hatályban volt Gt. (II) 153.§ (2) bekezdésének, majd a Gt.(III) 144.§. (2) bekezdésének azon rövid szabályához, hogy a tagokat a napirend közlésével kell meghívni, következetes és töretlen bírói gyakorlat alakult ki a taggyűlési meghívó tartalmát illető követelményekről, mit az elsőfokú bíróság helytállóan idézett. Eszerint a taggyűlési meghívóban a napirendi pontokat nyilvánvalóan olyan részletességgel kell feltüntetni, hogy a tagok a taggyűlésen való részvételre kellőképpen felkészülhessenek jogaik gyakorlása, illetve kötelezettségeik teljesítése érdekében, és megalapozottan dönthessenek arról, hogy a taggyűlésen személyesen vagy meghatalmazottjuk útján részt kívánnak-e venni, illetve távol maradnak. Ennek célja, hogy a tagok ne kerülhessenek felkészületlenül döntési helyzetbe, ne határozzanak a taggyűlésről való távolmaradásról, ha jelenlétük feltétlenül szükséges; illetve jelenlétük esetén ne kelljen akaratuk ellenére olyan kérdésben határozatot hozni, melynek tartalmáról a meghívóból nem szereztek tudomást. (BDT.2003/768., Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.30.357/2008/6., Fővárosi Ítéletábra 10.Cgf.43.354/2005/2., 10.Gf.40.312/2004/5.)

Ezt a bírói gyakorlatot emelte törvényi szintre a jogalkotó a Ptk. 3:17. § (3) bekezdésének szabályozásával, mely szerint a napirendet a meghívóban olyan részletességgel kell feltüntetni, hogy a szavazásra jogosultak a tárgyalni kívánt témakörökben álláspontjukat kialakíthassák.

A Ptk. már normatív módon, a kialakult bírói gyakorlattal egyezően határozza meg azt, hogy milyen részletességgel kell a meghívóban a napirendi pontokat a tagokkal ismertetni. Ennek mércéje - ahogyan erre az alperes a fellebbezésében önmagában helytállóan hivatkozott - az, hogy a döntéshozatalban résztvevők olyan mértékig ismerjék a megtárgyalása kerülő egyes napirendi pontokat, hogy azokkal kapcsolatos álláspontjukat előzetesen kialakíthassák, és nem az ülésen kelljen rögtönözniük.

A jelen esetben a perbeli taggyűlési meghívó 1. napirendi pontjában megjelölt „Döntés kártérítési igény érvényesítéséről” egyéb írásos előterjesztés hiányában egyáltalán nem biztosít elégséges információt a taggyűlésen várható ezen témakörrel, és nem tette lehetővé a tagok felkészülését arra. Az elsőfokú bíróság helytálló érvelése szerint az ilyen lényeges kérdésről, a taggyűlés csak akkor határozhat, ha a meghívó kifejezetten és félre nem érthetően tartalmazza a kártérítési igényre vonatkozó legfontosabb adatokat, vagyis legalább azt, hogy az alperes kivel szemben, milyen releváns tények alapján, milyen módon és mértékben kíván kártérítési igényt érvényesíteni. Az a körülmény, hogy a feltüntetett napirendi pontot illetően a tagok esetlegesen a taggyűlésen tájékoztatást kaptak, még nem teszi lehetővé a tagok kellő felkészülését arra. Az alperes fellebbezési érvelésével kapcsolatban pedig az ítéletábra rámutat, hogy a taggyűlést összehívó ügyvezető törvényi kötelezettsége a jogszabálynak megfelelő tartalmú, részletességű meghívó elküldése, és nem lehet arra kötelezni a tagokat, hogy ennek elmaradása esetén a tagok forduljanak megkereséssel vagy kérdéssel az alperes felé további tájékoztatásuk érdekében, vagy tanulmányozzanak társasági iratokat.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes 2017. október 19. napjára összehívott taggyűlésen törvénysértően határozott a taggyűlési meghívó 1.

napirendi pontjában „meghatározott”, de a taggyűlési meghívóban kellő részletességgel nem közölt napirendi kérdésben, ezért az erre vonatkozó 2/2017. 10. 19. számú taggyűlési határozat a Ptk 3:17.§. (3) bekezdésébe ütközik. E jogszabálysértés pedig önmagában megalapozza a keresettel támadott taggyűlési határozat hatályon kívül helyezését.

Utal az ítélet tábla arra, hogy a perben vizsgálendő elsődleges kérdés az volt, hogy a taggyűlési meghívó tartalma a normatív jogszabályi követelményeknek megfelelt-e, hiszen ennek hiányában a keresettel érintett napirend kérdésében törvényesen nem hozhatott az alperes határozatot. Minden más kérdést, így azt is, hogy alperes szavazásból történő kizárására egyébként jogszerűen került-e sor, csak ezt követően és szükség szerint kell vizsgálni. Tekintettel azonban arra, hogy a perbeli taggyűlési meghívó tartalma a jogszabályi követelményeknek nem felelt meg, ezért a keresettel érintett napirend kérdésében meghozott alperesi határozatot már ezen oknál fogva jogszabályba ütközött.

A fellebbezésben előadottak tehát az érdemben helyes elsőfokú ítélet megváltoztatására nem adnak alapot, ezért az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján helyben hagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban is peresztes alperes a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült saját, valamint a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségét. A felperes jogi képviselőjének munkadíját az ítélet tábla a Pp. 79.§ (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (3), (5) és (6) bekezdései alapján - a per egyéb adataira figyelemmel - a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével átfával növelten 25.400.- forintban állapította meg.

G y ő r , 2018. június 20.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Bajnok István sk. előadó **Dr. Vass Mária sk.** bíró
bíró

A kiadmány hitelül kiadó: